

[Prieme.]

Endvidere en Artikel senere:

„Danmark isolerer sig Norske represalier?“

Op senere en anden Artikel i det samme Blad, hvor det hedder:

„Her i Norge har vi for tiden en overordentlig skarp og vanskelig konkurrence med danske maskiner netop av den type, som det er forbudt oss å importere til Danmark“.

Jeg beklager, at den højtærede Udenrigsminister ikke er til Stede i Dag, men den højtærede Handelsminister kan maaske besvare mig det Spørgsmaal, som jeg gerne havde rettet til Udenrigsministeren, nemlig dette: Paa hvilke Omraader har Norge og Sverige generet danske Interesser paa en saadan Maade, at det er berettiget af Udenrigsministeren udelukkende at omtale de Foranstaltninger, der er gennemført her i Landet, som Forsvarsforanstaltninger. Det er jo ikke ukendt, at vi her fra Landet har en ikke ubetydelig Handelsinteresse i de paagældende Lande. Desværre er den Reeksport, som danske Købmænd har haft i de senere Aar, den Eksport, som den højtærede Handelsminister saa ofte paa Møder, hvor vi træffer hinanden, efterlyser, gaaet ganske overordentlig meget tilbage. I Virkeligheden er Reeksporten til Sverige i Løbet af de sidste 3—4 Aar dalet til Halvdelen, og nøjagtigt det samme gør sig gældende for Reeksporten til Norge. Man bør overveje dette, og jeg tror, man bør være mere forsigtig, end man har været det før, med at gennemføre Restriktioner over for Nationer, der som den norske og den svenske Nation er saa velvilligt indstillet over for os.

Jeg har under denne Sags Behandling faaet et Brev, der netop omhandler disse Forhold, og som jeg gerne vil have Lov til at læse op:

„Refererende til min Samtale med

Dem tillader jeg mig at anmode Dem om at ville søge udvirket, at følgende Artikler optages paa „Friliste“: Fiskekroge til det erhvervsmæssige Fiskeri (Vare-Nr. 2414) og Granaarer til Brug for Fiskeri og Skibsfart (Vare-Nr. 1611). Disse Varer, der ikke fabrikeres her i Landet, og som ikke kan undværes, volder det stadig store Vanskeligheder at faa frem i tilstrækkelig Mængde og rette Tid, uanset at Beløbene for den samlede Indførsel er relativt ubetydelige. Krogene kommer saa at sige alle fra Norge, og Firmaet, der eksporterer disse hertil, opgiver, at Totalsalget til Danmark aarlig andrager ca. 60 000 Kr. Samme Fabrik, som

fabrikerer Krogene, driver ogsaa anden Fabrikvirksomhed i Norge, bl. a. Margarinefabrikation, og opgiver aarlig at købe Raavarer og Halvfabrikata her i Danmark til 10 Gange saa store Beløb. For Aarernes Vedkommende har jeg ikke Importbeløbet, men det er i alle Tilfælde for almindelige Brugsaaerers Vedkommende ikke over 30 000—40 000 Kr. Aarerne, der er Tale om, er Granaarer fra Sverige, der fremkommer i meget raa Tilstand, saaledes at der i mange Tilfælde kan anvendes Betegnelsen Halvfabrikat, idet Afhøvling og Efterpudsning er nødvendig.

Det er en meningsløs Ting, at Artikler som disse, der er livsvigtige for Erhvervet, periodevis ikke er til at opdrive, til stor Skade for Fiskerbefolkningen. Jeg har da ogsaa ved en Lejlighed maattet søge Støtte hos Fiskeridirektøren, der udvirkede, at en højst tiltrængt Indførselsbevilling opnaaedes, men det kan dog ikke være Meningen, at Fiskeriets Udøvere først skal sætte Penge til, før de kan opnaa at komme i Besiddelse af de Arbejdsmidler, uden hvilke de ikke kan eksistere, og som i dette Tilfælde opgjort i Penge er det mindste af det hele.“

Første Næstformand (Vanggaard): Der-som det ærede Medlem har flere Citater at læse op, maa de være kortere end det nu oplæste.

Prieme: Det viser sig jo, at der ogsaa er andre formaaende, som, naar det kniber for et Erhverv at faa de nødvendige Varer til de med Erhvervet forbundne Funktioner, kan faa Valutakontoret til at se lidt mere forstaaende paa de Forhold, hvorunder Handelen arbejder, end det i al Almindelighed er muligt for Handelen at faa Valutakontoret til.

Jeg vil gerne sige til den højtærede Handelsminister, at med Hensyn til de Forhold, jeg her har nævnt, kan man ikke, som Udenrigsministeren gør, tale om, at vi i Valutacentralen har et Forsvarsvaaben; jeg tror tværtimod, at det er et meget farligt Vaaben. Hvis Taletiden ikke var saa knap, kunde jeg nævne en Række Eksempler af lignende Art, hvor Danmark i allerhøjeste Grad har benyttet Valutacentralen som et aktivt Angrebsvaaben over for os særdeles venligt sindede Nationer, som vi har den største Interesse i og Udbytte af at staa i venskabeligt Samhandelsforhold til.

Man har gentagne Gange talt om det beskæftigelsesmæssige Formaal, som man